

Jezulátko zmizelo...

Sr. Josefi Patreiderová, převzata z časopisu DUHA č.9 12/96

Misionářská stanice Kifungilo leží v pohoří Usambara v Africe. Žila jsem tam šest let, vyučovala jsem sirotky a starala jsem se o ně jako matka dětské vesničky.

Prosinec patří v této oblasti k měsícům, kdy je největší horko. Byly Vánoce a naše děti nemohly odjet domů. Neměly už žádné rodiče nebo je jejich rodiče prostě nechtěli vidět.

Jako každoročně jsme dětem připravili pěknou slavnost – a k tomu patří stavění našich jesliček. Nejhezčí místo v kapli byl výklenek nedaleko bočních dveří. Tam stáli pod opravdovými palmami Maria a Josef, pastýři s ovce a uprostřed leželo Jezulátko. Děti pozorovaly jesličky ušaslými očima: Willi, Peter Ndogo, Josef Babu a Lela. Zpívaly své písně. Například: „Lalla kitoto cha mbingu.“ To znamená: Spi dítě z nebe.

Všichni jsme chtěli, aby se Božské dítě u nás cítilo příjemně a vítané. Naše děti přece dobře věděly, jak tvrdý osud má člověk, kterého nikdo nechce. Po obědě Štědrého dne, když jsme jesličky postavili, pražilo na malou vesničku tropické slunce. Mnozí z nás šli ještě z kaple domů. V pět hodin jsme šli na pobožnost do kostela a navštívili jsme samozřejmě v kapli naše jesličky. Ale jaké nás čekalo zděšení! Jezulátko tam neleželo! Zmizelo.

Co teď? Chtěli nás pozlobit kolemjdoucí nekřesťané nebo děti islámského učitele? Ani naše děti neměly tušení, co se s Jezulátkem mohlo stát. V tom jsme ale zjistili, že mezi námi chybí Lela, citlivé sedmileté děvčátko s otevřeným srdcem. Hledali jsme ji po celé vesnici. Nakonec jsme ji našli v nedalekém cedrovém lesíku. Táhla za sebou velkou krabici. Když jsme se jí ustrašeně ptali, proč není s ostatními v kostele a co má v té krabici, bezelstně odpověděla: „Šla jsem s Jezulátkem na procházku. Vždyť přece potřeboval také trochu čerstvého vzduchu a společnost i jistotu, že v Kifungilo ho mají rádi!“

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Prosinec 2013 • Ročník 6 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„*Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.*“

(Lk 19,10)

Aktuálně

Upozornění na změnu času bohoslužeb – v období od 1. prosince 2013 do 28. února 2014 začínají večerní bohoslužby v úterý, čtvrtek a pátek vždy o 1 hodinu dříve: v 16:30.

Ve čtvrtek 5. prosince 2013 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

Ve čtvrtek 12. prosince 2013 od 18:00 můžete navštívit zajímavý pořad *Jak zpívají houby*, který pořádá Děkaný úřad církve římskokatolické v Lounech. společně s Městskou knihovnou Louny. Vystoupí hudební skladatel Václav Hálek, houslista Jan Kvapil a mykolog Ing. Jiří Baier.

Na neděli 22. prosince 2013 odpoledne od 13:00 zveme všechny zdatné farníky a farnice k chystání chrámu sv. Mikuláše na Vánoce.

Ve čtvrtek 26. prosince 2013 od 16:00 můžete navštívit vánoční koncert v chrámu sv. Mikuláše v Lounech. Účinkuje *Trio CUM AMORE* (Kateřina Štolová – zpěv, Martina Podaná – varhany, Miroslav Sochr – zpěv) a jako host Miloslav Wainer – housle, zpěv.

V sobotu 28. prosince 2013 od 16:00 můžete navštívit vánoční koncert v kostele sv. Jakuba v Cítolibeč. Účinkuje Ročovský sbor.

Přehled adventních bohoslužeb

- 1. 12. 2013** **1. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Žehnání adventních věnců, které si přinesete.
- 5. 12. 2013** **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 16:30.
- 8. 12. 2013** **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro všechny hodné děti.
- 13. 12. 2013** **PAMÁTKA SVATÉ LUCIE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 15. 12. 2013** **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 22. 12. 2013** **4. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Lounští skauti nám předají při mši svaté betlémské světlo.
- 24. 12. 2013** **ŠTĚDRÝ DEN**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
Poslední adventní mše svatá.

Přehled vánočních bohoslužeb

- 24. 12. 2013** **VÁNOČNÍ MŠE SV. V DOMOVĚ**
PRO SENIORY U PRAMENE LOUNY v 10:00.
- VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
PRO DĚTI A JEJICH RODIČE
Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč v 15:00.
- VÁNOČNÍ MŠE SVATÁ**
Kostel sv. Vavřince v Černčicích v 16:00.

- 24. 12. 2013** **VÁNOČNÍ VIGILIE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech ve 20:30.

PŮLNOČNÍ VÁNOČNÍ MŠE
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích ve 22:00.

PŮLNOČNÍ VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově ve 23:00.

- 25. 12. 2013** **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Slavnost doprovodí vánočními zpěvy lounský chrámový sbor.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 10:30
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.

- 26. 12. 2013** **SVÁTEK SVATÉHO ŠTĚPÁNA**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Sbírka pro potřeby diecéze.
Kostel sv. Václava v Lipenci – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá ve 14:30.

- 27. 12. 2013** **SVÁTEK SV. JANA EVANGELISTY**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.

- 28. 12. 2013** **SVÁTEK SV. MLÁDÁTEK BETLÉMSKÝCH**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.

- 29. 12. 2013** **SVÁTEK SVATÉ RODINY**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Obnovení manželských slibů.

- 31. 12. 2013** **SVÁTEK SVATÉHO SILVESTRA**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:00.
*Slavnou bohoslužbu doprovodí lounský chrámový sbor a hosté.
Zazní dílo J. J. Ryby Česká mše vánoční „Hej Mistře“.*

- 1. 1. 2014** **SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově – Mše svatá v 10:30.

Sv. Mikuláš a jeho pramen

Jaroslav Havrlant

V cyklu drobných sakrálních staveb se dostáváme ke sv. Mikulášovi, patronu Loun. Ve městě mu byl zasvěcen nejen děkanský chrám, ale také další dvě místa. Menší kamenná socha sv. Mikuláše, pěkně malovaná, stávala na mostě přes hradební příkop v dnešní Pražské ulici. V březnu jsme mluvili o soše sv. Jana Nepomuckého, která stála na stejném mostě naproti tomuto Mikulášovi. Po postavení školní budovy (roku 1868) jeho socha odsud zmizela.

Další místo spojené s naším patronem je proslulý pramen *Mikuláška*, který vyvěral v místech dnešního náměstí Kpt. Nálepky. Stávala nad ním zděná kaplička vpředu s dřevěným obrazem sv. Mikuláše, pod kapličkou proudila železitá voda do studánky. Kolem roku 1880 byla kaplička zbourána, pramen byl opatřen roubením a za něj byla postavena starší socha sv. Mikuláše (možná ta z mostu). Kolem byly vysázeny stromy a umístěna lavice.

Po první světové válce několik vandalů sochu strhlo a rozmlátilo. Zpustlé místo pak upravil Karel Hausenblas, který bydlel poblíž. Postavil mělkou studnu krytou betonovým poklopem. Ze zdi studny odtékala voda, k níž se scházelo po schodech. V 70. letech bylo vše zasypano a voda byla odvedena do kanalizace. Jakousi náhražkou měla být z vodovodní sítě napájená fontána *Pěti lounských pramenů* podle návrhu sochaře Josefa Šimůnka. Po léta nefunkční byla i ona nakonec zrušena.

Pramen s bohatou historií obsahoval hojnost železa, rozpuštěného oxidu uhličitého, soli hořčíku a stopové množství síry a vápníku. Vyvěral ze značné hloubky a udržoval skoro stálou teplotu 8,5 °C. Proto byl doporučován k léčení žaludečních a střevních potíží a také při chudokrevnosti; vhodný byl jak ke koupeli, tak k pití. Snad právě toto zřídlo nazval roku 1558 rektor lounské školy Martin Rakovský *Pramenem života*:

„V blízkosti Starého města je místo a zahrada, kam často přicházejí muži i ženy. ... tam je ve stínu zeleného stromoví pramen, neoplývající příliš vodou. Slunce jej nevysušuje, ani mu neškodí tuhá zima mrazem. Kdykoli z něho nabere nemocný vodu k pití, buď zůstane čirá, nebo se zkalí. Zůstane-li čistá, čeká nemocného život a uzdravení. Jestliže nikoliv, blíží se konec jeho žití.“

Léčebnou sílu *Mikulášky* hodlal využít Jan Havránek (1799–1871), vlastenecký písmák, malíř, básník a hudební skladatel. Tento všestranně nadaný „Louňák“ byl původně pekařem, ale hojivý pramen jej inspiroval k lázeňskému podnikání. Proto zde roku 1834 postavil lázně (čp 322) se třemi velkými vanami. V roce 1871 lázně koupil Josef Krýzl, který je brzy proměnil v hostinec s kuželnou. Ale poblíž postavil vysoký lázeňský dům (čp. 426, zvaný *Krýzlák*). V něm byl velký taneční sál, jenž v letech 1888–1898 sloužil sokolům jako tělocvična. Brzy po postavení městských lázní Pod Šancemi (1892) Krýzl koupelny zrušil a budovu využíval jako hospodářský a činžovní dům. Všechny bývalé lázeňské objekty i se studánkou vzaly za své při stavbě sídliště Louny-Západ.

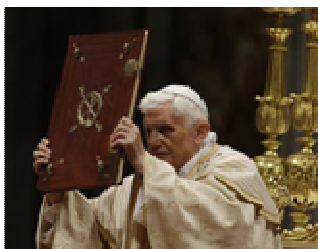
Od 90. let byly snahy *Mikulášku* obnovit. Jenže v místech, kde kdysi pramen vyvěral, je již jeho minerální voda znečištěná a k pití nevhodná. V areálu *Výstaviště* však byla objevena voda ze stejného podzemního zdroje. Pramen byl proto za letním kinem vyveden na povrch a vystavěn altán s fontánkou. Snad by si toto místo také zasloužilo nějakou hmotnou vzpomínku na sv. Mikuláše.

Lounské muzeum má dvě kamenné sochy sv. Mikuláše. Podle jedné z nich vytvořil kopii kameník Jiří Rusý a umístil ji do prázdné niky na opěrném pilíři děkanského chrámu. Ale ve skutečnosti nevíme, odkud se sochy do muzea dostaly. Možná pocházejí právě z těch míst, o kterých jsme zde mluvili.

Radovat se, protože Bůh je

Část homilie papeže Benedikta XVI., 16. prosince 2012

Dnešní evangelium nám říká, že se na příchod Pána, který přijde, musíme dobře připravit a dobře si hledět svého vlastního jednání. Různým lidem, kteří se ho ptali, co mají dělat, aby byli připraveni na příchod Mesiáše (srov. Lk 3,10.12.14), Jan Křtitel odpovídá, že Bůh nežadá nic mimořádného, pouze to, aby každý žil podle kritérií solidarity a spravedlnosti. Bez nich se nelze dobře nachystat na setkání s Pánem.

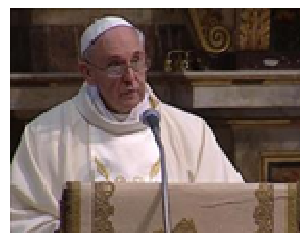
Ptejme se tedy také Pána, co od nás očekává a činně to. Začněme chápat, že nežadá mimořádné věci, jen řádný život v přímosti a dobrotě. Nakonec Jan Křtitel ukazuje, koho máme věrně a odvážně následovat. Nejprve popírá, že je sám Mesiášem, a potom pevně prohlašuje: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek“ (Lk 3,16). Vidíme tady velkou Janovu pokoru, když uznává, že jeho posláním je připravovat cestu Ježíšovi. Slovy „já vás křtím vodou“ dává na srozuměnou, že jeho působení je pouze symbolické. Nemůže totiž odstranit a odpustit hříchy. Křest vodou může jenom indikovat, že je zapotřebí životní změny. Současně Jan oznamuje příchod „mocnějšího“, který „bude křtít Duchem svatým a ohněm“ (ibid.). Jak jsme slyšeli, tento velký prorok užívá silných obrazů jako pobídky k obrácení, ale nečiní tak proto, aby naháněl strach, nýbrž spíše proto, aby vybídnul k hodnému přijetí Boží Lásky, která jediné může život opravdu očistit.

Bůh se stává člověkem jako my, aby nám daroval naději, která je jistotou: následujeme-li jej, žijeme-li důsledně svůj křesťanský život, On nás k Sobě přitáhne a přivede do společenství s Ním. A v našem srdci se rozhostí pravá radost a pravý pokoj i uprostřed těžkostí a ve chvílích slabosti.

(zdroj <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=17572>, členění do odstavců red.)

Světlo, které je třeba objevit

Úvod z encykliky papeže Františka *Světlo víry*

4. Je tedy nezbytné znovu objevit povahu světla, jež je vlastní víře, protože, zhasne-li tento jeho plamen, pak všechna ostatní světla ztratí svůj jas. Světlo víry má totiž jedinečnou povahu, neboť dokáže osvěcovat celou lidskou existenci. A protože je to světlo tak mocné, nemůže vycházet z nás samotných, ale musí přicházet z původnějšího zdroje. V posledku musí přicházet od Boha. Víra se rodí v setkání s živým Bohem, který nás volá a zjevuje nám svoji lásku, která nás předchází a na níž můžeme pevně spočinout a stavět život. Přetvoření touto láskou, obdržíme nové oči, zakusíme, že je v ní velký příslib plnosti, a otevře se nám pohled do budoucnosti.

Víra, kterou dostáváme od Boha jako nadpřirozený dar, jeví se jako světlo na cestu, světlo, jež orientuje naši cestu v čase. Na jedné straně vystupuje z minulosti, je světlem zakládající paměti Ježíšova života, kterým se zjevila Jeho naprosto spolehlivá láska schopná přemoci smrt. Poněvadž Kristus vstal z mrtvých a táhne nás za smrt, je víra současně světlem, které přichází z budoucnosti a otevírá před námi velké horizonty, vede nás za naše izolované „já“ vstříc šířce společenství.

Chápeme tedy, že víra nepřebývá v temnotě, je světlem v našich temnotách. Dante v *Božské komedii*, poté co svoji víru vyzná před svatým Petrem, popisuje ji jako „jiskru žhavou, která se v plamen sálající nítí a hvězdou ve mně jiskřit neustává“. Právě o tomto světle víry bych chtěl mluvit, aby rostlo, osvěcovalo přítomnost a stalo se nakonec hvězdou ukazující horizonty naší cesty v době, kdy má člověk toto světlo obzvláště zapotřebí.

(zdroj <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=18511>, členění do odstavců red.)